

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาระดับการเรียนรู้หนังสือขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบระดับการเรียนรู้หนังสือขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา คลองเตย กรุงเทพมหานคร

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลภูมิลำเนาต่าง ๆ 3 หมวดของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ในคำถามแบบมีคำตอบนำ ได้วิเคราะห์โดยจำแนกเป็นหมวดหมู่ หากคำร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง และในคำถามแบบไม่มีคำตอบนำ ได้วิเคราะห์และสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง ประกอบด้วย

- 1.1 หมวด ภูมิหลังทั่วไป
- 1.2 หมวด ภูมิหลังทางการศึกษา
- 1.3 หมวด ภูมิหลังของการคงสภาพการเรียนรู้หนังสือ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการเรียนรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา โดย

2.1 การเสนอตารางระดับการเรียนรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐาน จำแนกตามเพศ อาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา

2.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับการเรียนรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐาน

2.3 การเปรียบเทียบระดับการเรียนรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐาน จำแนกตามเพศ อาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา

อักษรย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติที่ผู้วิจัยนำมาใช้คือ

\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	การกระจาย
t	หมายถึง	ค่าที
F	หมายถึง	ค่าเอฟ
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็น ที่แสดงระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 1

1. การวิเคราะห์ผลหลังทั่วไป ผลหลังทางการศึกษา และผลหลังของการคงสภาพการ รู้หนังสือของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา

1.1 หมวดผลหลังทั่วไป

ตัวอย่างประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 301 คน เป็นชาย 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 เป็นหญิง 176 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ในจำนวน 301 คนนี้ เป็นผู้ที่มีอาชีพ 196 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 ผู้ที่ไม่มีอาชีพ 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามสถานภาพทางอาชีพ

สถานภาพทางอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
มีอาชีพ	196	65.1
อิสระ	47	24.0
รับจ้าง	149	76.0
ไม่มีอาชีพ	105	34.9
แม่บ้าน/พอบาน	87	82.9
ผู้ว่างงาน	18	17.1

จากตารางจะเห็นว่าในจำนวนผู้มีอาชีพ 196 คน เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ คือ อาชีพที่เป็นอิสระแก่ตัวเองไม่ได้ไปรับจ้างใคร จากคำถามแบบไม่มีคำตอบนำ พบว่าเป็นอาชีพ เล็ก ๆ เช่น ค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ เก็บถุงพลาสติก เหลาไม้เสียบลูกชิ้น/หมูสะเต๊ะ พับถุงขาย เป็นต้น จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และอาชีพรับจ้างคือ อาชีพของผู้ใช้แรงงานหรือ กรรมกรที่ได้รับเงินตอบแทนเป็นครั้งคราวหรือประจำจากนายจ้างที่เป็นหน่วยงานเอกชน จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 ผู้ที่ไม่มีอาชีพจำนวน 105 คน เป็นแม่บ้าน/พอบ้าน คือผู้ที่มีบทบาท หน้าที่ในครอบครัว ไม่ใช่อาชีพที่มีรายได้ อาศัยรายได้จากผู้อื่น จะเป็นผู้ที่แต่งงานแล้วหรือยังโสด อยู่ก็ได้ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 82.9 และผู้ว่างงาน คือผู้ที่ไม่มียาหน้าที่ในครอบครัว ไม่มีอาชีพที่มีรายได้ อาศัยรายได้จากผู้อื่น จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 (ดูรายละเอียด อาชีพอิสระและอาชีพรับจ้างในภาคผนวก ข.)

ในจำนวนผู้มีอาชีพ อาชีพรับจ้างเป็นชายมากกว่าหญิง (ชาย 98 คน หญิง 51 คน) ผู้ประกอบอาชีพอิสระเป็นหญิงมากกว่าชาย (หญิง 36 คน ชาย 11 คน) ในจำนวนผู้ไม่มี อาชีพเป็นหญิงมากกว่าชาย (หญิง 89 คน ชาย 16 คน) หญิงส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามเพศ และสถานภาพ ทางอาชีพ

สถานภาพทางอาชีพ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีอาชีพ				
อิสระ	11	3.7	36	12.0
รับจ้าง	98	32.6	51	16.9
รวม	109	36.3	87	28.9
ไม่มีอาชีพ				
แม่บ้าน/พอบ้าน	6	2.0	81	26.9
ผู้ว่างงาน	10	3.3	8	2.7
รวม	16	5.3	89	29.6

จากคำถามแบบไม่มีคำตอบนำในเรื่องอาชีพ พบว่าประชาชนส่วนหนึ่งมีอาชีพ
รองมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อาชีพรองที่พบ เช่น เหลาไม้เสียบลูกชิ้น/หมูสะเต๊ะ พับ
ถุงกระดาษ ค้าขายเบ็ดเตล็ด รับจ้างซักผ้า ขับรถมอเตอร์ไซด์ ขายเครื่องสำอาง ขายลูกชิ้น
 เป็นต้น (ดูรายละเอียดอาชีพรองในภาคผนวก ข.)

ในจำนวนผู้ที่ทำงานทำทั้งประเภทรายเดือน รายวัน และรายครั้ง 196 คน
เป็นผู้ที่ทำงานเป็นรายวันมากที่สุด คือ 165 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 ของผู้ที่ทำงานทำทั้ง
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามประเภทเวลาการทำงาน

ประเภทเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
รายเดือน	21	10.7
รายวัน	165	84.2
รายครั้ง	10	5.1
รวม	196	100.0

ในจำนวนผู้ที่ทำงานเป็นรายวันทั้ง 165 คน ส่วนใหญ่มีวันทำงานระหว่าง
15 - 21 วัน และ 22 - 30 วันต่อเดือน เป็นจำนวน 59 คน และ 52 คน คิดเป็นร้อยละ
35.8 และ 31.5 ตามลำดับ และผู้ที่ไม่ทราบจำนวนวันที่แน่นอนในการทำงานมีอยู่ 38 คน คิดเป็น
ร้อยละ 23.0 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามจำนวนวันที่ทำงานต่อเดือน

จำนวนวันที่ทำงานต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
22 - 30	52	31.5
15 - 21	59	35.8
8 - 14	9	5.5
1 - 7	7	4.2
ไม่แน่นอน	38	23.0
รวม	165	100.0

ในจำนวนผู้ทำงานเป็นรายครั้งต่อเดือน ทั้ง 10 คน มีอยู่ 5 คน ที่มีจำนวนครั้งไม่แน่นอนในการทำงาน นอกนั้นก็มีความถี่ 1 ครั้ง, 2 ครั้ง, 4 ครั้ง, 8 ครั้ง และ 22 ครั้ง อย่างละ 1 คน

ในจำนวน 196 คน ที่มีรายได้ เป็นผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอน 43 คน ผู้ที่มีรายได้แน่นอนมี 153 คน ในจำนวน 153 คนนี้ มีเพียง 43 คน ที่มีรายได้สูงกว่า 2,000 บาท และอีก 110 คน มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 บาทลงไป ฐานนิยมของรายได้ของคนกลุ่มนี้อยู่ในช่วง 1,001 - 1,500 บาท ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
3,001 - 6,000	17	8.7
2,501 - 3,000	13	6.6
2,001 - 2,500	13	6.6
1,501 - 2,000	29	14.8
1,001 - 1,500	30	15.3
501 - 1,000	27	13.8
51 - 500	24	12.2
ไม่แน่นอน	43	22.0
รวม	196	100.0

1.2 หมวด ภูมิหลังทางการศึกษา

ในการศึกษาระดับการรู้หนังสือของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ได้มีการศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาคือ

จากการศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาของประชาชนทั้ง 301 คน ในด้านระยะเวลาที่จบการศึกษา พบว่ามีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 ที่จบการศึกษาแล้วตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป อีก 175 คน เป็นผู้ที่ยังจบการศึกษาแล้ว 1 - 20 ปี ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามระยะเวลาที่จบการศึกษา

ระยะเวลาที่จบการศึกษา (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
21 ขึ้นไป	126	41.9
17 - 20	45	15.0
13 - 16	48	15.9
9 - 12	32	10.6
5 - 8	31	10.3
1 - 4	19	6.3
รวม	301	100.0

ในจำนวน 301 คนนี้ มีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 95.7 ที่เห็นว่าโรงเรียนมีส่วนช่วยให้อ่านออกเขียนได้ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด และมีจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 ที่เห็นว่าโรงเรียนมีส่วนช่วยให้คิดเลขเป็นในระดับปานกลางถึงมากที่สุด

ตารางที่ 7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามระดับความคิดเห็น
ที่โรงเรียนมีส่วนช่วยให้อ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น

ระดับความคิดเห็น	โรงเรียนมีส่วนช่วยให้อ่านออกเขียนได้		โรงเรียนมีส่วนช่วยให้คิดเลขเป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	104	34.5	58	19.2
มาก	92	30.6	90	29.9
ปานกลาง	92	30.6	117	38.9
น้อย	7	2.3	21	7.0
น้อยที่สุด	6	2.0	15	5.0
รวม	301	100.0	301	100.0

1.3 หมวดภูมิหลังของการคงสภาพการรู้หนังสือ

การศึกษาระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา
จำเป็นต้องมีการศึกษาภูมิหลังของการคงสภาพการรู้หนังสือในโอกาสต่าง ๆ ในที่นี้ผู้วิจัยศึกษา
โอกาสในด้านอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ และการคิดเลข ดังตารางที่ 8

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามโอกาสการอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ และการคิดเลข

โอกาส	การอ่านหนังสือ		การเขียนหนังสือ		การคิดเลข	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	108	35.9	63	20.9	173	57.5
วันเว้นวัน/2 - 3 วัน	91	30.2	37	12.3	32	10.6
สัปดาห์ละครั้ง	52	17.3	51	16.9	34	11.3
เดือนละครั้ง	17	5.6	45	15.0	17	5.7
ไม่ค่อยได้ทำ เช่น หลากๆ เดือนครั้ง	22	7.3	72	23.9	13	4.3
ไม่ได้ทำเลย	11	3.7	33	11.0	32	10.6
รวม	301	100.0	301	100.0	301	100.0

จากตารางตัวอย่างประชากรทั้ง 301 คน มีอยู่ 108 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 ที่มีโอกาสอ่านหนังสือทุกวัน เป็นจำนวนที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 แต่เป็นจำนวนมากที่สุดของประชาชนทั้งหมด

ในด้านโอกาสการเขียนของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาพบว่า ไม่มีระยะเวลาไหนเด่นชัดออกมา กระจัดกระจายกันไป โดยประชาชนที่ไม่ค่อยได้เขียน เช่น หลากๆ เดือนครั้งมีจำนวนมากที่สุด คือ 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9

และในด้านการคิดเลข พบว่าประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาเกินกว่าร้อยละ 50 มีโอกาสคิดเลขทุกวัน

จากการสัมภาษณ์ให้ผู้รับการสัมภาษณ์ตอบโดยไม่มีคำตบตา ทั้งในด้านการอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ และการคิดเลข พบว่า ในด้านการอ่านหนังสือ ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ก็เป็นหนังสือนิตยสาร วารสาร ใบปลิว/หนังสือ

แจ่งข้าว กระจกพับดูง ใบเสีจค่าน้ำประปา ใบเสีจค่าไฟฟ้า แผ่นโปสเตอร์ บ้ายประกาศ และสอนลูกหลานหรือน้องทำการบ้าน เป็นต้น (ดูรายละเอียดหนังสือที่อ่านในภาคผนวก ข.)

ในด้านกรเขียน ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาส่วนใหญ่เขียนจดหมาย นอกนั้นก็เป็นการเซ็นชื่อในโอกาสต่างๆ เช่น เซ็นชื่อไปทำงาน เซ็นชื่อรับทราบ เซ็นชื่อในหนังสือ จากโรงเรียนในฐานะผู้ปกครอง เซ็นชื่อทำบัตรต่าง ๆ จดรายการซื้อของที่จะนำมาขาย จดหวย ใต้ดิน เขียนเลน ๆ และสอนลูกหลานหรือน้องทำการบ้าน เป็นต้น (ดูรายละเอียดหนังสือที่เขียน ในภาคผนวก ข.)

ในด้านกรคิดเลข ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาส่วนใหญ่ใ้การคิดเลข เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว ค่าแรงของตัวเองหรือของลูกน้อง (ถ้าเป็นหัวหน้า) หรือค่าแรงของ สามีหรือภรรยา รายรับ - รายจ่ายต่าง ๆ นอกจากนั้นก็ใ้เกี่ยวกับกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่แต่ละคนกระทำ เช่น ใ้ในการค้าขาย คิดกำไร - ขาดทุน เลนไฟ ค่าเช่า ดอกเบียเงินกู้ และสอน ลูกหลานหรือน้องทำการบ้าน เป็นต้น (ดูรายละเอียดการคิดเลขในภาคผนวก ข.)

จากการสัมภาษณ์ใ้ผู้รับการสัมภาษณ์ตอบโดยไม่มีคำคอบนำ ถึงสาเหตุที่ ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาใ้ค้อ่านหนังสือ ใ้ค้อเขียนหนังสือ และใ้ค้อคิดเลขเลย พบว่าใน ค้านกรอ่านหนังสือ สาเหตุที่ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาใ้ค้ออ่านหนังสือเลย มีสาเหตุใ้ค้ออยู่ หลายสาเหตุคือ สายตาใ้ค้อไม่ดี ใ้ค้อชอบ อ่านใ้ค้อไม่รู้เรื่อง ใ้ค้อไม่มีเวลาค้อองทำงาน และใ้ค้อไม่มีเวลาเพราะมี ภาระทางครอบครัว

ในด้านกรเขียนหนังสือ สาเหตุที่ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาใ้ค้อเขียน หนังสือเลย มีสาเหตุใ้ค้ออยู่หลายสาเหตุ คือ ใ้ค้อไม่ทราบจะเขียนอะไร ใ้ค้อไม่มีอะไรจะเขียน อาชีพที่ใ้ค้อ ใ้ค้อไม่ได้ใ้ค้อการเขียนใ้ค้อแต่แรงงาน ใ้ค้อชอบ ใ้ค้อไม่มีเวลา ใ้ค้อเกียจคร้าน ใ้ค้อเขียนใ้ค้อค้อยใ้ค้อได้ และเขียนใ้ค้อได้ เลย

ในด้านกรคิดเลข สาเหตุที่ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาใ้ค้อคิดเลขเลย มีสาเหตุใ้ค้ออยู่หลายสาเหตุ คือ ใ้ค้อไม่มีเงินจะคิด ใ้ค้อใ้ค้อรับฝิดชอบอะไร ทำงานตามคำสั่ง ใ้ค้อใ้ค้อทำอะไร ก็จ่ายเลยใ้ค้อเคยคิด คิดใ้ค้อไม่เป็น คิดแล้วบวค้อค้อระยะ และมีคนอื่นค้อค้อใ้ค้อ

ในด้านความต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ผู้วิจัยได้ให้แต่ละคนสามารถเลือกได้มากกว่า 1 อันดับ แต่ไม่เกิน 3 อันดับ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามความต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติม

ด้านที่ต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติม	จำนวนที่เลือก	ร้อยละ
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6	7	2.3
เรียนศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4	89	29.6
ฝึกวิชาชีพระยะสั้น เช่น ช่างไฟฟ้า ฯลฯ ตั้งแต่ 30 ชั่วโมงขึ้นไป	174	57.8
ฝึกอบรมตามความต้องการของสังคม เช่น ทัศน. ฯลฯ		
ระยะสั้น 3 - 10 วัน	74	24.6
อบรมเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ เช่นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ	120	39.9
อื่น ๆ	25	8.3
ไม่ต้องการศึกษาต่อ	77	25.6

จากตารางที่ 9 ประชาชนส่วนใหญ่ คือ 174 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งของประชาชนทั้งหมด 301 คน มีความต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมในด้านการฝึกวิชาชีพระยะสั้น เช่น ช่างไฟฟ้า ฯลฯ ตั้งแต่ 30 ชั่วโมงขึ้นไป เป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับที่สองคือ ความต้องการอบรมเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ เช่นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และอันดับที่สามคือ ความต้องการเรียนศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6

จากการสัมภาษณ์ให้ผู้บริหารสัมภาษณ์ตอบโดยไม่มีคำตอบถึงความต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมด้านอื่น ๆ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมด้านกีฬาและดนตรี นอกนั้นก็กระจายกันไป ได้แก่ ด้านศิลปะ ขั้รด คณิตเลข บัญชี ภาษาฮิบรู พระพุทธศาสนา เป็นต้น (ดูรายละเอียดความต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมด้านอื่น ๆ ในภาคผนวก ข.)

จากการสัมภาษณ์ให้ผู้รับการสัมภาษณ์ตอบโดยไม่มีคำตบ่นำ ถึงสาเหตุที่ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาไม่ต้องการศึกษาต่อเพิ่มเติมพบว่า มีสาเหตุใหญ่อยู่หลายสาเหตุคือ อายุมากแล้ว ไม่มีเวลา ไม่มีเงิน มีภาระทางครอบครัว สมองไม่ค่อยดี หูตาไม่ค่อยดี อยากทำมาหากินมากกว่า อายเพราะอายุมากแล้ว คิดว่าช่วยตัวเองได้แล้ว ใจไม่รักเรียน และไม่ทราบว่าจะเรียนอะไร

ตอนที่ 2

2. ผลของระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา

2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และการกระจาย (S.D.) ของระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ทั้ง 301 คน จำแนกตามเพศ อาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและการกระจายของระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐาน ของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพุดมา จำแนกตามเพศ อาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา (ปี)

ระดับการรู้หนังสือ	ชาย			หญิง		
	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.
วิชาภาษาไทย	125	16.5920	6.3944	176	15.3977	6.2802
วิชาเลขคณิต	125	14.5120	7.0877	176	11.8125	5.5203
ขั้นพื้นฐาน	125	31.1040	12.0241	176	27.2102	10.2593

ระดับการรู้หนังสือ	อิสระ			รับจ้าง			แม่บ้าน/ทอแบน			ว่างงาน		
	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.
วิชาภาษาไทย	47	13.5106	5.9449	149	16.3020	6.4344	87	15.7126	6.0037	18	19.6111	6.3258
วิชาเลขคณิต	47	12.0426	6.0755	149	13.1611	6.6729	87	12.4943	5.9296	18	15.5000	5.9532
ขั้นพื้นฐาน	47	25.5532	10.9976	149	29.4631	11.4918	87	28.2069	10.3364	18	35.1111	10.4312

ระดับการรู้หนังสือ	1 - 4			5 - 8			9 - 12			13 - 16			17 - 20			21 ขึ้นไป		
	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.
วิชาภาษาไทย	19	14.9474	7.3671	31	16.7742	5.4327	32	18.3750	6.0094	48	17.9583	6.0948	45	16.8000	5.9909	126	14.0794	6.2451
วิชาเลขคณิต	19	13.0526	6.7780	31	13.4839	6.8160	32	15.1250	6.5636	48	15.0625	6.2344	45	11.9111	5.9307	126	11.7778	6.0450
ขั้นพื้นฐาน	19	28.0000	12.9228	31	30.2581	10.8320	32	33.5000	11.3678	48	33.0208	10.9184	45	28.7111	9.6168	126	25.8571	10.7775

2.2 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมของระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิตและ
 ชั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาที่ค่าและสูงกว่าค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่าประชาชนที่มีระดับ
 การรู้หนังสือวิชาภาษาไทย และชั้นพื้นฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวนมากกว่าครึ่งคือ คิดเป็นร้อยละ
 54 และ 52 ตามลำดับ ส่วนในวิชาเลขคณิต ประชาชนที่มีระดับการรู้หนังสือวิชาเลขคณิตสูงกว่า
 ค่าเฉลี่ย มีจำนวนครึ่งหนึ่งพอดี คือ คิดเป็นร้อยละ 50 รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และชั้นพื้นฐาน ของประชาชนใน
 ชุมชนหมู่บ้านพัฒนาที่ค่าและสูงกว่าค่าเฉลี่ย

ระดับการรู้หนังสือ	\bar{x}	S.D.	จำนวนผู้ที่ได้คะแนน			
			ต่ำกว่า \bar{x}		สูงกว่า \bar{x}	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิชาภาษาไทย	15.894	6.345	138	46	163	54
วิชาเลขคณิต	12.934	6.349	150	50	151	50
ชั้นพื้นฐาน	28.827	11.174	145	48	156	52

(ดูรายละเอียดของคะแนนในภาคผนวก ข.)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิตและขั้นพื้นฐานจำแนกตามเพศ อาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา

2.3.1 เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามเพศ ด้วยสถิติทดสอบที (t-test) ได้ผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบทีของระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามเพศ

ระดับการรู้หนังสือ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
วิชาภาษาไทย	16.5920	6.394	15.3977	6.280	1.61
วิชาเลขคณิต	14.5120	7.088	11.8125	5.520	3.56*
ขั้นพื้นฐาน	31.1040	12.024	27.2102	10.259	3.02*

*p < .05

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่า t และ \bar{x} จากตาราง สรุปได้ดังนี้ ชายและหญิง มีระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ชายมีระดับการรู้หนังสือวิชาเลขคณิต ($\bar{x} = 14.5120$) สูงกว่าหญิง ($\bar{x} = 11.8125$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ชายมีระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐาน ($\bar{x} = 31.1040$) สูงกว่าหญิง ($\bar{x} = 27.2102$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3.2 เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และชั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามอาชีพ และระยะเวลา ที่จบการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบค่าเอฟ (F) ได้ผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยการทดสอบค่าเอฟ (F) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และชั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำแนกตามอาชีพ และระยะเวลาที่จบการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	ค่า F ของระดับการรู้หนังสือ		
	วิชาภาษาไทย	วิชาเลขคณิต	ชั้นพื้นฐาน
อาชีพ	4.6641*	1.4988	3.5832*
ระยะเวลาที่จบการศึกษา	4.7191*	3.0594*	4.6411*

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่า F จากตาราง สรุปได้ดังนี้ ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการรู้หนังสือวิชาเลขคณิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยและชั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีคูกี (บี) [Tukey (b)] ได้ผลดังตารางที่ 14 และ 15 ตามลำดับ

ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาที่มีระยะเวลาที่จบการศึกษาต่างกัน มีระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทย เลขคณิต และชั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีคูกี (บี) [Tukey (b)] ได้ผลดังตารางที่ 16, 17 และ 18 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยของประชาชนในชุมชน
หมู่บ้านพัฒนาระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

			แมบาน/พอบาน	อิสระ	รับจ้าง	ว่างงาน
\bar{x}_i	N_i	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4	
		15.7126	13.5106	16.3020	19.6111	
แมบาน/พอบาน	$\bar{x}_1 = 15.7126$	87	-	-	-	-
อิสระ	$\bar{x}_2 = 13.5106$	47	2.2020	-	-	-
รับจ้าง	$\bar{x}_3 = 16.3020$	149	0.5894	2.7914*	-	-
ว่างงาน	$\bar{x}_4 = 19.6111$	18	3.8985	6.1005*	3.3091	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 กลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง ($\bar{x} = 16.3020$) และกลุ่มผู้ว่างงาน ($\bar{x} = 19.6111$) มีระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x} = 13.5106$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้าน พัฒนาระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

			แม่บ้าน/พอบาน	อิสระ	รับจ้าง	ว่างงาน
\bar{x}_i	N_i	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4	
		28.2069	25.5532	29.4631	35.1111	
แม่บ้าน/พอบาน	$\bar{x}_1 = 28.2069$	87	-	-	-	-
อิสระ	$\bar{x}_2 = 25.5532$	47	2.6537	-	-	-
รับจ้าง	$\bar{x}_3 = 29.4631$	149	1.2562	3.9099	-	-
ว่างงาน	$\bar{x}_4 = 35.1111$	18	6.9042	9.5579*	5.648	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 กลุ่มผู้ว่างงาน ($\bar{x} = 35.1111$) มีระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐานสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x} = 25.5532$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาที่จบการศึกษาต่างกัน

	\bar{x}_i	N_i	1 - 4 ปี	5 - 8 ปี	9 - 12 ปี	13 - 16 ปี	17 - 20 ปี	21 ปีขึ้นไป
			\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4	\bar{x}_5	\bar{x}_6
			14.9474	16.7742	18.3750	17.9583	16.8000	14.0794
1 - 4 ปี	$\bar{x}_1 = 14.9474$	19	-	-	-	-	-	-
5 - 8 ปี	$\bar{x}_2 = 16.7742$	31	1.8268	-	-	-	-	-
9 - 12 ปี	$\bar{x}_3 = 18.3750$	32	3.4276	1.6008	-	-	-	-
13 - 16 ปี	$\bar{x}_4 = 17.9583$	48	3.0109	1.1841	0.4167	-	-	-
17 - 20 ปี	$\bar{x}_5 = 16.8000$	45	1.8526	0.0258	1.5750	1.1583	-	-
21 ปีขึ้นไป	$\bar{x}_6 = 14.0794$	126	0.8680	2.6948	4.2956*	3.8789*	2.7206	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 กลุ่มที่จบการศึกษาแล้วในช่วงระยะเวลา 9 - 12 ปี ($\bar{x} = 18.3750$) และ 13 - 16 ปี ($\bar{x} = 17.9583$) มีระดับการรู้หนังสือวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาแล้วตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 14.0794$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือวิชาเลขคณิตของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาที่จบการศึกษาต่างกัน

	\bar{x}_i	N_i	1 - 4 ปี	5 - 8 ปี	9 - 12 ปี	13 - 16 ปี	17 - 20	21 ปีขึ้นไป
			\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4	\bar{x}_5	\bar{x}_6
			13.0526	13.4839	15.1250	15.0625	11.9111	11.7778
1 - 4 ปี	$x = 13.0526$	19	-	-	-	-	-	-
5 - 8 ปี	$x = 13.4839$	31	0.4313	-	-	-	-	-
9 - 12 ปี	$x = 15.1250$	32	2.0724	1.6411	-	-	-	-
13 - 16 ปี	$x = 15.0625$	48	2.0099	1.5786	0.0625	-	-	-
17 - 20 ปี	$x = 11.9111$	45	1.1415	1.5728	3.2139	3.1514	-	-
21 ปีขึ้นไป	$x = 11.7778$	126	1.2748	1.7061	3.3472	3.2847*	0.1333	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 กลุ่มที่จบการศึกษาแล้วในช่วงระยะเวลา 13 - 16 ปี ($x = 15.0625$) มีระดับการรู้หนังสือวิชาเลขคณิตสูงกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาแล้วตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 11.7778$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชนหมู่บ้านพัฒนาระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาที่จบการศึกษาต่างกัน

	\bar{X}_i	N_i	1 - 4 ปี \bar{X}_1	5 - 8 ปี \bar{X}_2	9 - 12 ปี \bar{X}_3	13 - 16 ปี \bar{X}_4	17 - 20 ปี \bar{X}_5	21 ปีขึ้นไป \bar{X}_6
			28.0000	30.2581	33.5000	33.0208	28.7111	25.8571
1 - 4 ปี	$\bar{X}_1 = 28.0000$	19	-	-	-	-	-	-
5 - 8 ปี	$\bar{X}_2 = 30.2581$	31	2.2581	-	-	-	-	-
9 - 12 ปี	$\bar{X}_3 = 33.5000$	32	5.5000	3.2419	-	-	-	-
13 - 16 ปี	$\bar{X}_4 = 33.0208$	48	5.0208	2.7627	.4792	-	-	-
17 - 20 ปี	$\bar{X}_5 = 28.7111$	45	.7111	1.5470	4.7889	4.3097	-	-
21 ปีขึ้นไป	$\bar{X}_6 = 25.8571$	126	2.1429	4.4010	7.6429*	7.1637*	2.8540	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 กลุ่มที่จบการศึกษาแล้วในช่วงระยะเวลา 9 - 12 ปี ($\bar{X} = 33.5000$) และ 13 - 16 ปี ($\bar{X} = 33.0208$) มีระดับการรู้หนังสือขั้นพื้นฐานสูงกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาแล้วตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 25.8571$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05